Марійка Підгірянка

Азбука

Бабуся вчула дивні вісті, —
Вітрець, мабуть, приніс, —
Що там далеко десь у місті
Відважний хлопчик зріс.
На саночках, мов вихор, мчиться,
Нікому не зверта,
І тільки азбуки боїться,
Мов дикого кота.
Бабуся внучка запросила
Улітку на село,
Коли пшеничка колосилась
І все кругом цвіло.
Для внучка азбуку зробила —
Барвисті літерки.
Їм ручки й ніжки приробила,
Поставила в рядки.
Одні одних за руки брали
Веселі літерки
І хлопчика до себе звали:
— Не бійся нас, ходи!
Вже хлопчик не втікав нікуди,
За ручки букви брав,
Погрався ними — і без труду
Всю азбуку читав.

* * *

Голосні звуки

О-о-о —
Яєчко одно
Знесла курочка чорненька.
Знайшла дівчинка одненька —
О-о-о —
Яєчко одно.

А-а-а,
А яблучка два,
Два яблучка червоненькі
Несе донечка для неньки,
А-а-а,
Аж яблучка два.
И-и-и,
А хлопчики три
В калабаню упали
І всі разом кричали —
И-и-и —
Тих хлопчиків три.

І-і-і —
Лошачки малі,
Є у них чотири ніжки,
Коло воза ідуть пішки —
І-і-і —
Лошачки малі.

У-у-у,
Песик на шнурку,
Цуценяток п'ять кудлатих
Полягло біля хати.
У-у-у,
Песик на шнурку.

Е-е-е,
Де то мама, де?
Нема мами, пішла в поле,
Там бур'ян на ниві поле.
Е-е-е,
Ось вже мама йде!